

øvrigt ikke Lovforslaget. Den var rettet mod min Optræden, før jeg blev Justitsminister. Jeg har maaske ogsaa adskillige Indvendinger at gøre mod det ærede Medlem, efter at han er holdt op med at være Justitsminister. Medens han var det, var han ret fremkommelig, maaske med Undertagelse af det Punkt, som han netop selv omtalte nu. Det er nemlig rigtigt, at jeg flere Gange som Ordfører for mit Parti i Landstinget har spurgt den højtærede Minister, om det ikke snart var paa Tide at trykke Retsplejeloven op. Jeg fik altid det Svar: Det sker næste Gang. Det samme vil jeg svare nu. At optrykke Retsplejeloven af Hensyn til de 7 Linier her synes jeg ikke der er nogen Grund til, langt mindre Grund, end der var til at trykke den op efter Vedtagelsen af de omfattende Lovforslag, som det ærede Medlem som Justitsminister i sin Tid naaede at fremsætte. Men ved en lille Tankeforskydning lykkedes det imidlertid det ærede Medlem at lægge alt for megen Vægt paa disse Forespørgsler. Det, jeg kæmpede med det ærede Medlem om i de 4 Aar, han var Justitsminister, var noget helt andet, det var, om han ikke kunde formaa sin Administration til overfor Udvalgets Medlemmer at give en Oversigt over, hvilke mangfoldige Ændringer det ærede Medlem som Justitsminister naaede at faa vedtaget i Retsplejeloven, men end ikke det var det muligt at opnaa gennem de 4 Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Axel Møller: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 296 af 28. Juni 1920 om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 195).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tillader mig for det høje Ting at forelægge dette Lovforslag, der omhandler en Udvidelse, eller jeg kan maaske snarere sige en Genoptagelse af den sønderjydske Laanekasses Udlaansvirksomhed paa to Omraader, dels med Hensyn til Laan til Invalidler, der er invalideforsørgede, men som ønsker en Kapital til at grunde en Virksomhed med, og dels en Udvidelse af Laanekassens almindelige Udlaansvirksomhed, idet man fra sønderjydske Side har lagt meget stærk Vægt paa, om der kunde skabes nogle Laanemuligheder paa ny der-nede. Til Udlaan til Invaliderne foreslaas der 750 000 Kr. og til den almindelige Laanvirksomhed 2 Mill. Kr. for Finansaaret 1925—26. Disse Midler kan efter de foreliggende Oplysninger tilvejebringes af de Penge, der allerede er stillet til Raadighed for Laanekassen, idet de tidligere ydede Laan vender tilbage som Afdrag, saaledes at dette Lovforslag ikke direkte vedrører Statens Kassebeholdning og Økonomi. Indirekte vedrører det naturligvis Statens Økonomi, idet det er Statens Penge, der staar i Laanekassen, og hvis de ikke blev anvendt til disse nye Udlaan, vilde de vende tilbage til Statens Kassebeholdning.

Jeg har ment, at denne Udvidelse vilde kunne give en Lettelse i de sønderjydske Landsdele for adskillige Laanekrav, og jeg har forhandlet med den sønderjydske Laanekasses Bestyrelse om Lovforslaget og med den opnaaet Enighed om dets Indhold, om end man fra dens Side kunde have ønsket, at det havde været muligt at stille endnu større Summer til Raadighed. Det har jeg imidlertid ikke ment var muligt, og der er som sagt opnaaet Enighed om Indholdet af det Lovforslag, der nu foreligger. Dette er blevet behandlet i Landstinget og er der uden Udvalgsbehandling vedtaget i den Skikkelse, hvori det blev forelagt. Jeg skal anbefale Lovforslaget til dette høje Tings Velvillie og bede om, at det maa faa en hurtig Behandling her.

J. P. Nielsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uforandret. Man hører ofte, at det er uhyre Summer, der fra Statens Side anvendes i Sønderjylland, men man maa ikke glemme, at den sønderjydske Befolkning var med i Krigen, og at Sønderjylland til Krigstjenesten maatte aflevere sin Ungdom. Om Sønderjylland tror jeg derfor, man, naar man skal sammenligne det med det øvrige Danmark, kan bruge det Billede, at det er som en forsømt Gaard, og